

PAASMENSEN ONTWAAKT, STA OP !

Het schilderij is van Janet Brooks Gerloff

Welkom: Welkom iedereen op deze Paaszaterdag

Het is goed om elk jaar in de lente de verrijzenisverhalen en verschijningsverhalen opnieuw te lezen.

Het zijn stuk voor stuk verhalen die uitdrukking willen geven aan het proces dat de leerlingen doorgestaan zijn na de dood van Jezus. Ze weten het niet goed meer, Jezus had hen de hemel op aarde beloofd en daar zitten ze nu. Is dat alles nu voor niets geweest? Compleet zinloos? Ze zitten ofwel bang bijeen, ofwel trekken ze weg van Jeruzalem.

Maar langzaam groeit bij hen toch het besef, komen ze tot inzicht. Het is hierover dat in de verschijningsverhalen en ook vandaag in deze viering verteld wordt. Wanneer je alle verhalen letterlijk leest, is het eigenlijk zelfs een beetje grappig. Jezus moet er blijkbaar moeite voor doen. Niet één keer, maar verschillende keren moet hij terugkomen eer ze het door hebben. Het is alsof hij zou zeggen: gasten, hebben jullie het nu nog niet begrepen? Ik zal het nog maar eens uitleggen.

Het geeft ook aan dat geloven in de verrijzenis niet vanzelfsprekend was en is, dat het een verhaal is van zoeken, van vallen en weer opstaan. Ook wij moeten af en toe eens aangepord worden. Er eens aan herinnerd worden, ons het nog eens laten uitleggen.

Dat is waarom we in Het Veer blijven samenkomen. Ook vandaag. Zingen we nu samen ons jaarlied.

1. Openingslied: Welke God wordt hier aanbeden strofen 3 en 4.

2. Situering van het thema:

'Het verhaal van de Emmaüsgangers dat we straks zullen beluisteren, is ook ons verhaal, het verhaal van elke mens...

Voortdurend zijn ook wij onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs en omgekeerd...

Soms zijn we ontgoocheld en leeft er in ons binnenste alleen kilte en verdriet. We leven op een scharniermoment in de geschiedenis, een crisismoment. Net zoals in Jezus' tijd. Een moment dat gekenmerkt wordt door onzekerheid, ontredde, chaos, angst. Vele mensen zien het niet meer zitten. Ondanks onze rijkdom is het aantal zelfmoorden, zeker in ons land, nog nooit zo hoog geweest.

Nog nooit werd het zo duidelijk dat we in een zeer ongelijke wereld leven. Zowel op vlak van levensomstandigheden als op cultureel en intellectueel niveau.

Zelfs ook op de manier waarop we over verrijzenis-geloof denken en spreken. Bij verrijzenis denken wij dat lijden en dood niet langer het laatste woord hebben. Er is hoop en toekomst, er is uitzicht op Rijk Gods, op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Hoop en toekomst passen perfect in onze rijke westerse cultuur. Anderzijds leven

Gloria

Gloria of hulde aan deze bevrijdende God
mag juist met het feest van de opstandelingen klinken,
want dat is Pasen toch:

niet de moed opgegeven

niet de vermoeidheid wint het

niet de macht van de dood krijgt ons klein

maar die macht van opstand tegen de dood

de macht van degenen die het uithouden, die het niet opgeven, die in het nieuwe leven blijven geloven ...

aan die God die ons daarin inspireert en kracht geeft,

de glorie, het Halleluja,

het vertrouwen om verder te gaan!

En dat mag enthousiast gebeuren ...

Samen:

Wij willen U eren

God, grond van ons bestaan

God van liefde en leven.

Wij willen U eren

Jezus, de Christus

roepstem voor gerechtigheid

droom van goedheid zonder grenzen.

Wij willen U eren

Geest die ons bezielt en aanvuurt.

Eric 4. Lied: Laat ons zingend bidden "Ga mee met ons".

5. Evangelielezing: Luc. 24, 13-33, De Emmaüsgangers.

Laat ons even stil worden en ons hart openen om te luisteren naar het goede nieuws dat Lucas ons brengt.

6. a. Duiding:

Prediking Emmaüsgangers

Zusters en broeders van onze Here Jezus Christus

Verhaal van de Emmaüs is heel bekend, en toch...

Jezus voegt zich bij de twee Emmaüsgangers. Zie je ze gaan? Wèg van Jeruzalem. Ze gaan terug naar huis.

Ontgoocheld, geslagen, moe. Ze hadden zo gehoopt...maar nee, 't is er niet van gekomen. De messiaanse doorbraak bleef uit. Het kruis en het onrechtvaardige lijden, sloeg de hoop stuk. De nieuwe toekomst kwam er tóch niet.

Hoeveel mensen kennen dat gevoel niet: dat ze er niet doorheen komen. Ze willen wel, maar het lukt niet. Ze zijn moe geworden, moe gestreden...neen, het hoeft niet meer. Gedaan. Fini. We hebben ons gegeven, ons kwetsbaar opgesteld, echt stappen ondernomen...En dan zien dat het niet lukt!?! Dat we teruggeslagen worden. Dat is moeilijk om te verwerken.

Wat doet Jezus? Hij voegt zich bij zo'n mensen. Dat is mooi. Die zoekt die op. Die wil erbij zijn om ook die weg terug mee af te leggen. Zoals God erbij-zal-zijn in het benauwdheidsland Egypte. Niet in de eerste plaats op de

succes-momenten, maar op de dieptepunten van iemands leven: als je in de rats zit, in de benauwdheid: IK BEN ERBIJ, wordt je toegeroepen, mag je ervaren! 't Is wel een weg die je gaan moet, van luisteren, laten praten, ontgoochelingen uitzeggen, de tijd nemen...

Terug naar Emmaüs

Het is te weinig geweten dat 'Emmaüs' niet zomaar een dorp is. 't Is een plaats met een bijklank, een militair geluid! Breendonk, een kamp van de Nazi's. Daar is veel gevochten. Strategisch heel belangrijk. Emmaüs ook. Sinds de tijd van de Makkabeeën werd het een versterkte vesting. Van daaruit werd Jeruzalem 'in het oog' gehouden. Als de bevolking van Emmaüs zich verzette tegen de bezetters door geen belasting te betalen of zo, werden ze allemaal in slavernij verkocht. Ja, Emmaüs werd zelfs platgebrand vanwege de zelotische gedachten voor een nieuwe wereld. Zelfs vlak voor de val van Jeruzalem (70 n.C.) was Emmaüs een versterkt kamp van waaruit generaal Vespasianus (de latere Romeinse keizer) Jeruzalem kon kapot maken. De militaire basis lag in... Emmaüs (60 stadiën van Jeruzalem, ong. 12 km).

Als je in Emmaüs woont, dan zie en hoor je de Romeinse orde, de indrukwekkende macht, die niet met zich laat spotten. Dan behoort je mee te doen.

Als je naar Jeruzalem gaat in het spoor van Jezus Messias, dan wil je wèg van die orde, wèg van die brute onmenselijkheid, weg van die hardheid die geen genade kent.

Als je teruggaat naar Emmaüs geef je de strijd op. Dan denk je dat je die macht van de sterkste niet onderuit kunt halen. Dan 'geloof' je er niet meer in. De hoop, de energie, de overgave 'kost' ineens teveel. Je redt het toch niet meer. Dat zijn de Emmaüsgangers!

Terug naar af gaan, betekent voor vele mensen dat ze zich weer voegen in de heersende orde van de maatschappij: de economische orde die mensen klein krijgt, de mannenorde die vrouwen minderwaardig maakt, de moraalriddersorde die mensen ondeugdelijk en schuldig maakt, de machtsorde die altijd ten koste van gaat van de kleinsten en de breekbaren... Je hebt het geprobeerd te veranderen, je hoopte ... maar het lukte niet! Jezus voelt en ziet dat. Daarom gaat Hij mee naar Emmaüs, maar wel anders!

En het geschiedde

Het staat er zo mooi aan het begin van vers 15: *en het geschiedde*. Het komt honderden keren in de bijbel voor. Daar is een speciaal woord voor ontworpen, in het Hebreeuws en dan vertaald in het Grieks. Zoals Dat is niet 'toen' gebeurde het. Het is veel meer. In deze geschiedenis die maar doorgaat, wordt 'ingebroken', wordt er een wending aan gegeven, verandert er iets zodat je je adem inhoudt: nu 'geschiedt' er iets, werkelijk! Als die Emmaüsgangers verder waren gegaan met te praten, en te analyseren en hun ontgoochelingen naast elkaar te leggen, en terug naar Emmaüs te gaan...dan zou er niets geschieden en zouden zij zich weer voegen in de heersende geschiedenis van Rome! 'En het geschiedde' breekt dit gevoel open, gaat een andere weg. Wéét dat er een alternatief is en biedt dit aan.

Dat wil niet zeggen dat het altijd zo indrukwekkend en overweldigend komt. Het gaat niet op de wijze zoals onze P.R.-mensen het doen, zoals het in onze wereld bon ton is: attractief, flashy, keicool. Je zuigt de mensen zo in een surrogaatwereld. Neen, Jezus poneert zich niet bij deze twee mensen: *Hier ben ik, zien jullie mij niet, herkennen jullie me niet?* En het geschiedde... Hij gaat en wandelt mee. Als je dat doet in het Koninkrijk 'geschiedt' er veel!

Het weet hebben van die alternatieve geschiedenis die niet doodloopt, betekent dat je wegen kunt opgaan die zagezegd wél doodlopen. Je gaat mee met die mensen. Niet zo opvallend. Het gaat om hen en hun vastgelopen geschiedenis. Ze zien je ook niet zoals je echt bent. Hun ogen zijn 'bevangen', staat er. Zie hun ogen: gefixeerd, een beetje verdwaasd. Ieder van ons kent dat. Je bent dan vooral met jezelf bezig. Je herkent de bevrijdende tekenen van je omgeving niet.? Je 'loopt' maar door, je redeneert maar door. Je komt er niet uit.

Onderweg

Het is 'onderweg' dat het vaak gebeurt. Langzaam. Met vragen stellen, onnozele vragen: *waar praten jullie de hele tijd toch over?* Jamaar, weet u dan niet wat er gebeurd is? Bent u de enige parochiaan hier? *Hoezo, wat dan?* Jezus gaat daar niet direct op in met het eens duidelijk te zeggen en hun oplossingen aan te bieden. Die verleiding is vaak groot omdat die 'oplossing' van ons komt. Neen, laat die vanuit hun opkomen. Wat dan? *Hoezo, is zijn vraag?* Laat ze komen met hun gevoelens, hoe zij het verwoorden vanuit hun verwachtingen, hun soms ook verkeerde inschattingen, hun verlies en verdriet. Als dat niet eerst ruim zijn plaats krijgt, komt er ook geen plaats voor bevrijding, voor perspectief. Er is zoveel opgekropt en weggeduwd, dat dit eerst genadig eruit mag komen: weg gezocht. Wel, wel, dat doet goed! Dan komt er ook ruimte om te luisteren naar de uitleg van de Bijbel.

Het is een kunst om gekke vragen te stellen. Het moet geen systeem worden, de 'hoezo' en 'waarom'-vragen. Het moet echt blijven, integer. Het is een kunst om mee te leven, die weg mee terug gaan en toch daar anders in te staan. Degene die meegaat heeft nog wel iets in zijn mars: dat is een 'andere' uitleg van de bijbel, een andere duiding van de geschiedenis. Als je die vanuit de onderkant bekijkt, zie je de mechanismen van de bovenkant ook vaak helderder. Het is echter ook een kunst de misvattingen van de andere te doorprikken. Hoevelen worden niet meegezogen, gepakt, een rad voor ogen gedraaid. Om dat zelf toe te geven en er doorheen te kijken ... heb je meelevende en meedragende gemeenteleden nodig (in het Grieks staat er: parochiaan!). Ze zijn erbij en hebben toch afstand. 'Bijwoner' heet dat in de bijbel. Je woont er wel bij, maar met enige distantie, want de stad van de vrede – niet van deze wereldorde - is er nog niet. Je hunkert er wel naar en dat deel je vaak met je medebewoners, maar de tegenkrachten zijn ook groot. En wie heeft de betere weerstand? Daarom ben je een par-oikos, een bij-woner, die de dingen beschouwt vanuit Jeru-sjalom, Nederland en België Anders, andere parochianen!

En het geschiedde te Emmaüs

Het staat er nóg eens in dit verhaal, dat bijzondere woordje. Ze kómen met z'n drieën in die Romeinse bezettingsplaats aan, 60 stadiën van Jeruzalem verwijderd. Ach, de evangelist Lukas had ze liggen, die aardrijkskundige theologen. Ze 'vonden' geen Emmaüs op 60 stadiën afstand. Wel op 160 lag het Emmaüs. Neen, zei Lukas, ik wil laten weten dat die 60 dezelfde afstand was van het kamp van Goliath tot de tabernakel in Silo (60 stadiën). Dit 'Emmaüs' ligt als militair kamp op precies dezelfde afstand als Jeruzalem. Straks gaan ze die kapot maken, verbranden, het recht van de sterkste botvieren. Verschrikkelijk, een catastrofe voor de messiaanse dromen. Hoe kan het toch bestaan?

En toch geschiedt er weer iets. Nu ín dit Emmaüs, in het huis van die twee. Mooi is nog de woordenwisseling rond het binnenkomen in huis. Jezus móet niet in Emmaüs vertoeven, zijn weg loopt verder. Maar de twee dringen erop aan en willen absoluut dat Hij blijft bij hen. Dàn staat er dat *en het geschiedde toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood brak ...* Als je werkelijk gemeenschap hebt, het gebroken leven deelt, het brood breekt en deelt, dan geschiedt er veel. Het geheim van het leven bloeit op: gebroken zijn, gepakt worden, terug naar af gaan, dat alles delen met als Gast de gekruiste en verrezen Heer, dan móet er een weg terug te vinden zijn. Dan gaan ogen open en snappen ze waarom de harten al brandende waren onderweg. De tinteling was er, alleen het kader om dit alles te verstaan ontbrak. Dat geschiedt bij de eucharistische maaltijd in Emmaüs!

Typisch dat Jezus niet zo opdringerig is. Hij geeft niet aan dat Hij absoluut bij hen in huis moet zijn. Neen, Hij laat de vraag en het aandringen duidelijk van henzelf komen. Zij moeten het willen. Dat onderweg brandend hart speelde hen zeker parten. Dat mag je doen: mensen warm maken, brandend van verlangen naar die andere wereld, in- en doorzicht geven zodat ze weer proeven van die andere kant. Dan kómt er een moment dat dat kan doorbreken. Dat benoem je dat misschien met 'en het geschiedde'. Het huis in Emmaüs is dan een 'onderweghuis' geworden. Niet een eindpunt met het zich voegen in de bestaande orde, maar een kóerpunt waar de parochianen

hun roots ontdekken. Ja, een 'parochiehuis' werd het, van waaruit de terugkeer naar Jeruzalem de volgende stap werd.

Terug naar Jeruzalem

Dat is het doel van elke messiaanse gelovige. Je vizier richten op de stad van de toekomst. Je voegen in de kring van mensen die 'het' ook geloven en daar warm worden. Elkaar versterken in deze deugddoende ervaringen. We krijgen het door: we snappen wat opstanding betekent. We zijn zelf vannacht nog opgestaan, omdat we weer vuur voelden in onze harten en benen. We zijn er door!

Grappig dat Jezus verdween. Het ging niet zozeer om Hem, maar om de messiaanse beweging, die gelooft in verrijzenis. Als dat mensen weer kunnen aanvoelen... Daar dient de kerk als huis van God voor: heenwijzend, opbeurend, gebrokenheid meedragend, verwijzend naar plekken waar ze ook die microbe te pakken hebben. Dit alles geschiedde op de derde dag, de dag van de verrassende verrijzenis van onze Heer uit de doolie dood!

Dr. Egbert Rooze

6.b. Kunnen wij daarvan getuigen?

Getuigenissen van de deelnemers.

7. Lied: Wij gaan de weg die velen zijn gegaan.

8. Ritueel van vuur, licht en water

Vuur brengt warmte, vuur zuivert, vuur geeft kracht, het doet harde materialen smelten.

Laten we met een brandend hart, vol geestdrift en warmte naar mensen toe gaan.

Vuur wordt aangestoken

Meditatie:

Vuur

*Het vuur dat Hij op aarde bracht
dat brandend is verschenen in de nacht
is door zijn dood niet uitgedoofd
zijn Geest heeft Hij aan ons beloofd.*

*Hij overleeft zijn moordenaars
zijn liefde tart geweldenaars
verliezen maakt Hij tot gewin
en leidt ons zo het leven is in.*

*Dat brandend vuur licht ons uit het graf
en waait de doodsangst van ons,
zij brengt ons nog zo ver als Hem
tot in het nieuw Jeruzalem.*

Meditatie

Licht

Opvallend op de eerste scheppingsdag gaat het over Licht:

En het geschiedde licht, en er was Licht.

Dat gaat niet over de zon, of zo, maar over het bevrijdende Licht dat we eerst nodig hebben in deze schepping.

Want, schepping van het Licht

is het terugdringen van de macht van de duisternis.

Zo begint de nieuwe schepping: op dag één, op het principiële begin.

Ook de herschepping, van de opstanding van Christus,

Begint in dit stralende licht op dag één.

Overweldigend, de zon komt op, zegt Marcus.

Dat Licht verheldert de mechanismen van duisternis

en zet de nieuwe mens in het zonnetje.

Dat Licht hebben de Emmaüsgangers gezien:

hun ogen werden geopend!

De bedoeling van licht is dat het de duisternis verdrijft, dat het ons de omgeving doet zien.

Als we zeggen: Jezus is het Licht van de wereld bedoelen we:

Jezus is het die ons doet zien waar het ons in deze wereld om te doen is.

Laten we deze wereld, ons samenleven bekijken door de ogen van Jezus.

Paaskaars aansteken aan het vuur én 3 kaarsen aan de paaskaars.

Niemand ziet onze binnenkant. Diep in het hart van elk van ons leven verlangens en pijn, dromen en kwetsuren. Geen mens heeft een vermoeden van de tere en zere plekken. Laten we ze naar het altaar brengen om ze toe te vertrouwen aan die Ene, aan Hem die leeft en heelt.

We ontsteken daartoe het kaarsje dat je onder je stoel vindt aan deze 4 paaslichten en plaatsen het op het altaar.

Water

Zonder water geen leven. Veel kan gemist worden, maar geen water.

Water is levensnoodzakelijk, waar water vloeit komen planten en dieren.

Jezus is het levenbrengende water voor deze wereld.

Laten we zoals Hem al goeddoende rondgaan, zo brengen we leven.

Paaskaars 3x in het water dompelen en telkens zingen

Licht van Chris - tus. Heer, wij dan - ken U.

Licht van Chris - tus. Heer, wij dan - ken U.

Licht van Chris - tus. Heer, wij dan - ken U.

9. Hernieuwing doopbeloften

Vanavond worden wij uitgenodigd persoonlijk te kiezen voor die God van liefde en nabijheid, zoals ons voorgeleefd door Jezus. Laat ons dan **samen** onze doopbeloften hernieuwen:

Ik zal de schepping liefhebben en haar behoeden.

Ik zal niet rusten zolang onrecht, honger, angst en lijden de wereld verscheurt.

Ik geloof in de liefde die goddelijke is en die al het verstoorde en gekwetste kan helen.

Ik wil daaraan meewerken met zorg en eerbied voor iedereen en alles op mijn weg.

Ik wil het uitspreken en herhalen dat Jezus onze hoop is.

Dat de woorden die Hij heeft nagelaten mij de weg tonen naar waarheid en naar nieuwe levensadem.

Ik erken dat Zijn Geest me nabij is om me te verlichten en te helpen een warme gemeenschap van vrienden te vormen.

Amen, Amen, Amen

10. Voorbeden

Deze schijnbaar dode takken uit een wijngaard en een appelboom, krijgen telkens opnieuw nieuw leven. Daarom brengen we onze verlangens en gebeden aan tussen de takken in de overtuiging dat ook uit ons gebed nieuw leven ontspringt (telkens wordt de tekst in de kokertjes gestoken).

Onnoembare, wij willen leven met open ogen voor uw aanwezigheid, Gij gaat met ons op tocht en daarom durven nu bidden:

L1. Bidden wij voor hen die, ongezien en ongekend, de verrezen Heer verkondigen en zichtbaar maken. Dat zij zelf vervuld mogen worden van vreugde en vrede.

Acclamatie: Wek uw kracht

L2. Soms zijn we ontgoocheld in onze verwachtingen en zijn we het wachten moe.

We gooien er het bijltje teleurgesteld bij neer.

Dat er nieuwe hoop in ons hart mag worden uitgezaaid door gebaren van troost en woorden van bemoediging.

Acclamatie: Wek uw kracht

L3. Laten we bidden voor alle mensen die worstelen met hun geloof.

Voor hen die het geloof van hun jeugd in vraag stellen en nog geen rust en vrede gevonden hebben.

Dat wij hen steun, licht en inzicht kunnen bieden in hun zoektocht.

Acclamatie: Wek uw kracht

L4. Laten we bidden voor de media, de politieke partijen en middenveldorganisaties dat zij zich bekeren van hun negativisme, hun hang naar het conflict en sensatiezucht maar zich richten op het positieve en verbinden van mensen.

Acclamatie: Wek uw kracht

L5. Laten we bidden voor onszelf, dat we het leven zo met elkaar zouden delen dat niemand in de verdrukking geraakt en wij als paasmensen een glimp van het goddelijke doen oplichten.

Acclamatie: Wek uw kracht

11. Tafelgebed

Moge ons hart branden wanneer de Schriften ons ontsloten worden.

Laat ons nu aanschuiven aan de tafel die voor ons is bereid.

Ze zullen mijn lichaam breken, heeft Hij gezegd, maar het zal niet vergeefs zijn; het zal zijn als brood dat gedeeld wordt om kracht, om leven uit te putten. Neemt, eet, ik wil dit brood zijn voor u.

Ze zullen mijn bloed vergieten, heeft Hij gezegd, maar het zal niet vergeefs zijn; het zal zijn als wijn die uitgeschonken wordt, om blijdschap, om leven uit te putten. Neemt, drinkt, ik wil wijn zijn voor u.'

12. Delen van brood en wijn.

We komen in 3 rijen naar voren en ontvangen een stuk gebroken brood en nemen een glaasje drank.

Eens terug op onze plaats wachten we tot iedereen weer zit.

We sterken ons aan het brood en klinken met wensen voor mensen.

13. Onze Vader

Als de zon ondergaat en het duister wordt,
als we ontgoocheld zijn en geen hoop meer hebben,
ook dan blijft God ons nabij.

Ook dan mogen we **samen** bidden:

L.1. Onze Vader die de hemel in ons midden zijt,

S. verborgen schat in onze fel omstreden aardse grond,
kiemkracht tot menswording,
pijnscheut van verlangen naar een andere, betere wereld,
onverdelgbaar begin, telkens weer, van gerechtigheid en vrede.

L.2. Uw naam worde geheiligd,

S. uw Naam blijve hooggehouden door grote en kleine profeten
die doorgaan met liefde geven en recht doen,
die vóórleven wat onmogelijk lijkt, ondoenlijk schijnt,
één wereld voor allen.

L.3. Uw Koninkrijk kome, uw tijd worde verhaast,

S. omwille van zoveel rechtvaardigen,
omwille van zoveel onschuldigen,
omwille van zoveel vluchtelingen en gevangenen.

L.1. Uw wil geschiede,

S. op aarde zoals in de hemel,
uw beleid van liefde en vrede dale eindelijk neer op deze aarde
en ontdooie onze harten,
ontwapene onze handen.

L.2. Geef ons heden ons dagelijks brood,

S. geef ons in hoe wij komen tot leven met allen.
geef dat wij niet vruchteloos dit brood, gedrenkt in wijn, breken met elkaar.
vernieuw in ons, met dit brood, de honger naar gerechtigheid en de dorst naar vrede

L.3. En vergeef ons onze schuld. zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven.

S. vergeef ons dat wij ons leven hebben ingericht,
veraangenaamd en verzekerd ten koste van zovelen die van honger sterven.
vergeef ons zoals wij vergeven aan hen die ons haten, ons voorbij zien of ontkennen.
en help ons herstellen de onnoemelijke schade die de menselijke verdeeldheid heeft aangericht.

L.1. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade.

S. dat wij de verleiding weerstaan om ons bij de feiten
van het onrecht en van de liefdeloosheid neer te leggen.
verlos ons van dit grootste kwaad en vernieuw ons in geloof, richt ons op in u!
Amen.

Jan van Opbergen

14. Vredewens

Zacht en haast onopgemerkt heeft Jezus vrede gebracht in de harten van zijn leerlingen.
Zegenen we nu elkaar met dezelfde vrede en laten we die vrede ook verder uitdragen.

15. Slotlied Zingen we elkaar tot zending "Ga dan op weg."

16. Mededelingen

17. Attentie en uitnodigen tot de Paasontmoeting

We hadden tournée minérale, vasten générale. Nu mag het iets meer zijn: **Limoncello Pascale!** Geel: de kleur van openbrekend leven, van Pasen, van wat diep uit de grond naar boven stijgt in de boom en de vruchten sap en kleur geeft, wat mensen blij en vreugdevol kan maken: dat alles en nog veel meer zit gebotteld in dit klein aandenken.

We maakten dankbaar gebruik van volgende bronnen:

Archief vieringen, Dominicus Gent

Archief vieringen, Dominicus Schilde

Johan Leman, Van totem tot verrezen Heer, Pelckman 2014

De aarde die ons draagt en leidt, oriëntatie op een duurzaam leven; TGL nr. 72, nov.-dec. 2016

Het evangelie volgens mij, Marc Desmet, Lannoo 2009

'Geef dromen weer een kans
laat optimisme het doemdenken stuiten
laat hoop aan woorden kiemkracht geven
lenteknoppen die openbreken
opstaan om te leven

Blijf niet staan
bij het graf van het verleden
want het is leeg
maar ga kijken, horen, voelen
waar Hij leeft in mensen'

uit bezinningsteksten van het Vlaams Secretariaat voor Katholiek Onderwijs

ZALIG PASEN !

Egbert, Mieke, Eric